

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2022. április 3.
(vasárnap)

Szepesy László

A JÖVŐ A BÉKE EMBERÉÉ!

Énekek: 165,1, 229, 265,1, 200

Alapige: Zsoltárok 37,34-40

„Várjad az Urat, őrizd meg az Ő útját; és fölmagasztal téged, hogy örököld a földet; és meglátod, amikor kiirtatnak a gonoszok. Láttam elhatalmasodni a gonoszt, és szétterjeszkedett az, mint egy gazdag lombozatú vadfa; De elmúlt, és íme nincsen! kerestem, de nem található. Ügyelj a feddhetetlenre, nézd a becsületest, mert a jövendő a béke emberéé. De a bűnösök mind elvesznek; a gonosznak vége pusztulás. Az igazak segedelme pedig az Úrtól van; Ő az ő erősségük a háborúság idején. Megvédi őket az Úr, és megszabadítja őket; megszabadítja őket a gonosztól, és megsegíti őket, mert Őbenne bíznak.”

Imádkozzunk!

Dicsőítünk és magasztalunk Téged, szerető mennyei Édesatyánk, azért a szeretetért, kegyelemért és hűségért, amiről énekelhettünk, hogy elküldted Fiadat, Krisztust, a mi Urunkat, aki hű Pásztorként sosem hagy el bennünket, és az Igében elég-séges útmutatást ad nekünk abban, hogy hogyan éljük mindennapjainkat, hogyan formáljuk meg véleményünket, milyen értékeket tartunk fontosnak, és mi az, amittől óvjuk magunkat, mi az, amittől tartózkodjunk, mert utálatosak Előtted.

Urunk, mégis számtalan alkalommal eltévelyedünk, napról napra elhagyunk Téged, vagy éppen nem hitből cselekszünk, hanem kísért bennünket az óemberi szokás, hogy saját fejünk szerint döntsünk, viselkedjünk, és ezért kérjük is a Te bocsánatodat, és köszönjük a kegyelmet, amelyet a golgotai kereszten el is készítettél számunkra. Így adunk hálát Neked azért, hogy az elmúlt hét bűneiért is készített engesztelő áldozat Krisztusban, és köszönjük, hogy a bűnbocsánat ajándékát Őbenne hit által magunkhoz ölelhetjük, boldog reménységgel vallhatjuk, hogy meg vagyunk váltva, meg vagyunk szabadítva a bűnből. Kérünk azért, Urunk, hogy segíts hálából Neked élnünk, Téged dicsőítenünk minden jóért, amelyet kapunk napról napra, így a mögöttünk lévő hét minden áldásaiért is, amit mi személy szerint nem érdemeltünk ki, de Krisztus tökéletes engedelmisségével méltó volt arra, hogy Övé legyen minden áldás, és ingyen szeretetből mindent nekünk ad.

A JÖVŐ A BÉKE EMBERÉÉ!

Kérünk, hogy a mai nap során is hadd nézzünk egyedül Őrá, hadd bízzunk Tebenned, abban, hogy a mindenség Ura vagy, a történelem irányítója, szívünk vezetője. Ezért kérjük, hogy most is az ige úgy hangozzék, hogy hadd legyen az személyes, hozzánk szóló, életünket formáló, meghatározó. És kérjük, hogy az elhangzott ige dicsőítsen Téged egyen-egyenként életünkben, de gyülekezetként és népként is. Add, hogy gyümölcsöt teremjen, amelyből felebarátaink, testvéreink is kaphatnak, és amelyért Téged dicsőítenek. Így kérünk, áldd meg istentiszteletünk minden részét, segíts hitből énekelnünk, imádkoznunk, igéd előtt megalázkodnunk. És könyörgünk, hogy valóban az élet istentiszteletében folytatva tudjunk Téged dicsőíteni.

Krisztus nevében kérünk, így áldd meg Rád figyelésünket, együttlétünket!

Ámen.

Igehirdetés

A mögöttünk lévő időszakban sok olyan esemény történt, amely megbolygatta az elmúlt 30 évben megszokott életünket és életvitelünket. Koronavírus járvány, az LMBTQ ideológia erőszakos előrenyomulása, a szomszédunkban zajló háború, mind ezeknek a gazdaságra és a pénztárcánkra gyakorolt hatása, és még sorolhatnánk. Alapjaiban változott meg a mindennapi életünk. Olyan események ezek, amelyek nemcsak érezhető hatással vannak hívőre és hitetlenre egyaránt, hanem amelyek sokakban számos kérdést is felvetnek. Hogyan tekintsünk ezekre – a valószínűleg egyébként a történelemlétkönyvekbe is bekerülő – eseményekre hívő emberként? Jövő vasárnap fogjuk virágvasárnap ünnepét ünnepelni, amelyen Krisztus uralmára emlékezünk, és ezért külön is dicsőítjük Őt ezen a napon. Ha valljuk az Ige alapján, hogy Ő az egész világ irányítója és kormányzója, akkor hogyan egyeztethető össze mindaz, ami történt, az Ő hatalmával és világban végzett munkájával? Ezeket az eseményeket látva, sokakban az a gondolat fogalmazódott meg, hogy napjainkban egyre jobban terjed a gonosz a világban. Hívő emberként hogyan viseljük ezt, milyen hatással van ránk? Dávid király a 37. zsoltárban hasonló dolgokat fogalmaz meg, és hasonló dolgokról gondolkozik, és a saját tapasztalatáról is beszél. Többek közt ezt írja: *„Láttam elhatalmasodni a gonoszt, és szétterjeszkedett az, mint egy gazdag lombozatú vadfa”*. Hogyan hatott ez Dávidra és a vele lévő hívőkre? A zsoltár elején azt olvashatjuk, hogy bosszankodtak miatta, irigykedtek azokra, akiknek jól ment a sora, haragudtak az emberekre, és még sok más egyéb érzést váltott ki belőlük ez az egyszerű tény, hogy sok gonosznak nagyon jól megy a dolga a világban. Mivel azonban ez a lelkiület romboló hatással van hitünkre, ezért Isten ebben a 37. zsoltárban azt mutatja meg, hogy hogyan lehet másként megélnünk ezeket a dolgokat úgy, hogy közben az Úrban való bizalmunkat ne veszítsük el, és az ne rendüljön meg. Nézzük meg, hogy mire figyelmeztet minket, és hogyan biztat bennünket Urunk ezen az igén keresztül.

Mindenekelőtt abban a hitünkben kell megerősödnünk, és a 37. zsoltár is hangsúlyozza ezt, hogy akármilyen is történik ebben a világban, akármekkora mértékű gonoszságot is látunk, attól még Isten marad a világmindenség Ura és irányítója. Ezek az események nem mondanak ennek ellent. De sajnos sokan hallva és látva ezeket a gonoszságokat, elkezdik Istent vádolni az emberek által elkövetett bűnök miatt, és Őt teszik meg a bűn forrásává és okává. Hogyan engedheti meg Isten? – hangoznak el az ezzel kezdődő kérdések és részben Isten-vádolások. Csak röviden szeretnék erre a kérdésre válaszolni, mert a zsoltár más bátorítására is szeretnék kitérni. Fontos azt

mindenekelőtt kiemelnünk magunkban, hogy az életben vannak elsődleges és másodlagos okok. Mire gondolok? Egy példán keresztül hadd tegyem ezt világossá. Amennyiben házastársaddal gyermeket vállalsz, és a gyermek később felnőve pénzügyi csalásokat követ el, ennek kétféle oka van. Elsődleges oka a pénzügyi csalásnak a gyermeked, aki a csalást ténylegesen és cselekvőleg elkövette. Te pedig másodlagos oka vagy ennek a csalásnak, mert te nemzted a gyermeket. Ha ugyanis nem vállalsz a gyermeket, akkor ez a csalás sem történik meg. Értjük a különbséget a kétféle okság között. Fontos hangsúlyozni, hogy az erkölcsi felelősség mindig az elsődleges okon van, és sosem a másodikon. Mert gondoljuk végig: vajon nem tartanáink-e teljesen igazságtalannak azt, ha a gyermeked által elkövetett csalásáért téged csuknána le, azon az alapon, hogy te nemzted őt? Ugyanígy van Istennel is.

Az Úr a következőt jelenti ki magáról az Ézs 45,6-7-ben: *„Hogy megtudják napkeletről és napnyugattól fogva, hogy nincsen több rajtam kívül; én vagyok az Úr, és több nincsen! Ki a világosságot alkotom, és a sötétséget teremtem, ki békességet szerzek, és gonoszt teremtek; én vagyok az Úr, aki mindezt cselekszem!”* Mit jelent mindez? Azt, hogy az Úr vállalja, hogy a gonoszt is Ő teremtette. Vállalja, hogy a bűnös ember is az Ő alkotása, nem tagadja le a teremtését, ám mint Teremtő, Ő nem bűnelkövető, hanem csak – értsük jól – másodlagos oka a bűnnek. A másodlagos ok pedig – ahogyan az előbb is mondtam – erkölcsileg sosem felelős a bűnért. Így lehet az, hogy Isten se vonható felelősségre az ember bűnéért, noha Teremtőnk, noha Ő előre látja és irányítja az életünk eseményeit. Így Ő, jóllehet másodlagos oka a bűnnek, erkölcsileg mégsem felel érte. Mert ha nem teremtette volna meg a bűnöst, valóban nem lenne bűn, de attól még nem Ő az oka neki.

Ha Istent vádolnánk minden rosszért a világban, így a mögöttünk lévő eseményekért is, igazságtalanul cselekednénk, hiszen Ő sose cselekszik gonoszt és követ el bűnt. Olyan lenne ez, mintha egy autógyárban elkészített gépkocsival egy részeg sofőr elütne valakit, és a gyár mérnökei csuknák le! Miért terveztétek meg az autót? Ne vádoljuk Istent azért, amit mi, emberek követünk el, és amiért mi vagyunk a felelősök: a bűnért. A bűnöket mi követjük el, és nem Isten. Ő időnként megbüntet bennünket ebben az életben, lehet, hogy járványok által figyelmeztet minket istentelenségünkre és hitetlenségünkre, lehet, hogy úgy akar magához téríteni bennünket, hogy hagyja bűneinket és gonoszságunkat kiteljesedni, hogy az ember belássa, milyen mélységekben és milyen rabságban él, de azt sosem cselekszi igazságtalanul, hanem nagyon is igazságosan. Isten gyermekeiként mindig abban kell bízunk, hogy *„az Úrnak minden útja kegyelem és hűség”* számunkra (Zsolt 25,10).

Mindezek tudatában is azonban sokszor nehéz ebben az isteni gondviselésben, jószágban bízni a hívőnek, hiszen sokszor mi is azt látjuk, amit Dávid király a zsoltárban leír, hogy a gonosz szétterjeszkedik, *„mint egy gazdag lombozatú vadfa”*. A bennünk lévő bosszúság, harag, irigység pedig pont az Úrban való hitünket támadja, és abban akadályoz meg minket, hogy nehéz időkben is mennyei Atyánkhoz forduljunk, és Benne bízunk. Hogyan küzdjünk ezek ellen, Isten hogyan vezet minket az ilyen harcainkban? A zsoltár néhány figyelmeztetését és bátorítását hadd emeljem ki.

Először is Isten arra emlékeztet minket – ahogyan a Szentírás számos más igéjében is –, hogy sosem szabad a látszat alapján megítélnünk egy adott eseményt, még egy háborút sem. Ugyanis sok olyan dolog létezik, amelyet bár szemünkkel látunk, és fülünkkel hallunk, mégsem ismerjük fel azt annak, ami valójában, hanem csak egy hamis képet alakítunk ki arról magunkban. Érzékeink, értelmünk, felfogóképessé-

A JÖVŐ A BÉKE EMBERÉÉ!

günk, mint minden más bennünk, megromlott, tökéletlen, és ezért számtalan alkalommal becsap bennünket. Azt hisszük, helyesen ítéljük meg az élet dolgait, közben pedig nem úgy látjuk, mint Isten. Sokkalta biztonságosabb dolog az Ige szerint, ha „*hitben járunk, nem látásban*” (2Kor 5,7). Azaz: inkább Isten szemszögéből, a Biblia alapján ítéljük meg a mindennapi dolgokat, és nem pusztán a saját bűnös eszünkre támaszkodunk. Különösen is igaz ez Isten gondviselésére és munkájára nézve ebben a világban.

Hadd mondjak erre két példát a zsoltárból. Ha pl. arra a következtetésre jutnánk, hogy Isten azokat szereti és segíti, akiknek jó soruk van ebben az életben, és minden helyzetben boldogulnak, akkor nagyon nagyot tévednénk. Másrészt akkor is óriási hibát követnénk el, ha azt hinnénk, amit Jób barátai is. Azt, hogy mindazok, akik sok fájdalomtól szenvednek, és nagy terhekkal vannak megpróbálva, korábban valami súlyos bűnt követtek el, és Isten ezért bünteti meg őket. Ez tévedés. Jób példája is cáfolja az említett téves következtetéseket, ahogyan a gazdag és Lázár esete is (Lk 16). Mert bár valóban igaz, hogy Isten időnként ítéletével büntet egy-egy személyt, közösséget vagy nemzetet, de minden megpróbáltatást és nehézséget az életben nem tekinthetünk Isten ítéletének, és nem is lenne helyes annak tartanunk. A Jn 9-ben szereplő vakon született férfi esete óvatosságra int minket ez ügyben. Krisztus vele kapcsolatban határozottan kimondja, hogy sem a vak, sem a szülei nem vétkeztek, azaz nem miattuk lett vakká ez az ember, hanem azért, hogy Isten dicsősége meglátszódjon. Isten tehát alázatosságra int minket a dolgok gyors megítélésével kapcsolatban, és arra buzdít, hogy lelki módon, az Ő igéjének tükrében igyekezzünk megérteni a mindennapi eseményeket is.

Másodszor arra hívja fel az Úr a figyelmünket, hogy mindig legyen szemünk előtt az, hogy a pillanatnyi helyzetünk nem azonos a végső állapotunkkal, ami felé Isten visz bennünket. A pillanatnyi helyzet nem azonos a végső céljával Istennek. Más szemszögből megfogalmazva ezt a gondolatot, azt is mondhatnám, hogy attól még, hogy Isten valamit ma még eltűr, megengedi, nem jelenti azt, hogy holnap ne büntetné meg. A mai virágzást, látszólagos boldogságot, amit a világ dicsóít, lehet, hogy örökké tartó pusztulás és büntetés követi. Az egész zsoltárt áthatja ez a gondolat, érdemes végig olvasni. A gonoszok látszólagos boldogsága, jóléte ebben az életben igen nagy veszélyt tartogat számukra az örökkévalóságban. A hívőkre pedig, bármennyi megpróbáltatáson, szenvedésen is kell keresztül menniük, boldog, örök élet vár Krisztusért. Csalóka, hogyha másként ítéljük meg a dolgokat. Csalóka, ha csak a pillanatnyi helyzetet nézzük, és nem az örök élet távlatában gondolkozunk.

Ezt a két dolgot: a hitetlenek büntetését és a hívők boldogságát a 37. zsoltár két alapvető ténynek említi. A 10-11. versekben is például azt olvassuk: „*Egy kevés idő még, és nincs gonosz; nézed a helyét, és nincsen ott. A szelídek pedig öröklik a földet, és gyönyörködnek nagy békeességben.*” Isten szerint olyan két biztos pont ez a jövőben, amelyet egy hívő ember sosem veszíthet szem elől. Hasonló a célvonalhoz, amely felé a sportoló fut a pályán, ez lebeg a szeme előtt. Nem látja abban a pillanatban, amikor még csak a startvonalnál áll, nem látja a pálya közepén, de tudja, hogy afelé igyekszik, és arra felé tart. Így ír erről Pál is a Fil 3,14-ben: „*De egyet cselekszem, azokat, amelyek hátam mögött vannak, elfelejtván, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nekik dőlven, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára*”. Előre nézek, ahova Isten vezet. Ugyanígy Isten is ki akarja tágitani a látókörünket. Hasonló ez kicsit, mint az autó-

val vagy a repülővel való közlekedés. Ha egy autóval a Szilágyi Erzsébet fasoron végig gurulnék, akkor csak azokat a házakat látnám, amik mellettem vannak, és nem látnám, hova visz az út. Ellenben, ha a hit szárnyaival felrepülnék oda, ahova Isten engem vinni akar, akkor onnan fentről meglátnám, hova vezet engem Isten, mi az út vége. Ugyanígy időnként jó lenne a hit szárnyaival kicsit kitágítani a látókörünket, megemlékezni arról, hogy a pillanatnyi állapot nem a végcél, ahova Isten vezet. Azt mondja: ne csak azt nézd, hogy jelenleg hol tartasz, hanem lásd magad előtt azt, ami felé vezet téged Isten, és minden erőddel igyekezzél afelé, ahogyan Pál apostol is.

Mit jelent ez? Természetesen nem azt, hogy az ember folytonosan csak a jövőről álmodozik, és elfelejtkezik a mindennapokról. Azt jelenti csupán, hogy ha folyamatosan csak a gonoszságra, rosszra és csak a jelenre koncentrálunk, akkor szem elől tévesztjük Istennek Krisztusban elkészített ajándékát, azt a jövőt, azt a boldogságot, amelyet Ő a golgotai kereszten szerzett meg nekünk. Lásd életedet annak, ami valójában: egy útnak, ami Istenhez visz, ha hiszel Benne, ha pedig nem, akkor az örök veszedelemre. A jelenlegi dolgok értékét is ennek ismeretében határozd és ítéld meg: a gazdagságot, a népszerűséget, a sikert, a szenvedést, a megpróbáltatásokat, mindent. Mert a jövő ismeretében minden átértékelődik a jelenben. Spurgeon egyszer azt mondta azokkal a bikákkal kapcsolatban, amelyeket az ókori görögök áldoztak fel isteneiknek: ki irigyelné a kövér bikáktól azokat a szalagokat és virágfüzéreket, amelyekkel őket díszítik, amikor éppen áldozatra viszik őket levágni? Ugyanígy figyelmeztet minket Isten is: mindaz a világi gazdagság, jólét és siker, amelyet az Isten nélküli élet biztosít, amivel kecsgetet minket, lehet, hogy vonzó sokak számára, de akik ezeket birtokolják, azokra nagy veszély leselkedhet, ha nem hisznek Istenben: az, hogy az ítéletre mennek. Fontos tehát, hogy jelen boldogságunkat és az e világ által kínált dolgokat ennek tükrében mérlegeljük, hiszen Krisztus azért jött el, hogy valami többet, maradandóbbat és tisztábbat készítsen számunkra, azt az örök életet, amelyet hit által csak Tőle és csak Átala kaphatunk meg. Sose feledkezzünk meg erről a mennyei ajándékról és nézőpontról! Különösen ne akkor, ha látjuk a gonoszt szétterjedni, ha látjuk a bűnt uralkodni. Nem szabad nekünk, hívőknek elfeledkezni arról, kik vagyunk, és hova vezet Isten, mit készített Ő nekünk.

Harmadszor arról kell beszélnem, hogy milyen lelki csatát vívunk az ilyen helyzetben, mikor látjuk, hogy a bűn hogyan uralkodik. Dávid számtalan ellentétpárt sorol fel, amelyekkel küzdünk, amelyek bennünk viaskodnak. Olyan dolgokat, amelyekre azt mondja egyrészt, hogy olyan ne legyél, másrészt pedig, hogy helyette mire törekedjél. Azt írja például ebben a zsoltárban: „*ne bosszankodjál*”; ne irigykedjél; „*szűnj meg a haragtól, hagyd el heveskedésedet*”; „*csillapodjál le az Úrban*”. Ezek az óemberi dolgok, amelyekkel küzdünk, mikor látjuk a bűnt és a bűn uralmát. És ezek helyett mire kell törekedni? Dávid a következőkre biztat: „*bízzál az Úrban, és jót cselekedjél*”; „*hűséggel élj*”; „*gyönyörködjél az Úrban*”; „*hagyjad az Úrra a te utadat, és bízzál benne, majd Ő teljesíti*”; „*várjad Őt*”; „*kerüld a rosszat, és jót cselekedjél*”; tedd meg azt, amire Isten lehetőséget adott neked. Miért figyelmeztet minket arra, hogy valamit fejezzünk be, és mást tegyünk meg? Egyrészt azért, mert ha hagyjuk, hogy a bosszankodás, harag és a többi indulat eluralkodjék bennünk, akkor annak két súlyos hatása lesz ránk. Egyrészt el fogunk bizonytalanodni Isten gondviselő munkájában és szeretetében a mindennapok során, abban, hogy látjuk-e Őt munkálkodni. Mert aki azt hiszi, hogy a gonoszok bármit megtehetnek, azok egyúttal kételkednek Isten gondviselésében és igazságosságában. Mintha Isten nem törődne a gonoszsággal

A JÖVŐ A BÉKE EMBERÉÉ!

a világban. Mintha Isten nem fékezne meg a gonoszt, vagy éppen nem használná fel azt, mint például Babilon királyát saját akaratának megvalósításában. Ha folyamatosan csak bosszankodunk, haragszunk a bűnre, akkor Isten gondviselő szeretete felől kételkedünk, és nem bízunk abban, hogy Ő mindent jól cselekszik ebben a világban.

Másrészt pedig azért szólít fel az Úr ebben a zsoltárban ennyi alkalommal arra, hogy fejezzük be a bosszankodást és a többi indulatot, mert végül a nagy keserűség, irigység rossz utakra visz minket. A zsoltárban többször is megismétlődik a gondolat, hogy a gonoszokra való folyamatos figyelés, a miattuk való bosszankodás minket is bűnbe visz. Ezért e helyett Isten többször is arra szólít fel bennünket, hogy a jót cselekedd, azaz ne a gonossággal foglalkozz, hanem azzal, hogy te mit tudsz tenni másokért, milyen jó cselekedetet készített előre számodra Isten, amiben járjál, amit megtehetsz a mai nap vagy a holnapi nap során. Így lehet a gonossággal a legjobban harcolni. Pál is azt mondja, hogy „*a gonoszt jóval győzd meg*”, nem pedig azzal, hogy bosszankodsz, haragszol, és magad is esetleg bűnbe esel. Másrészt pedig Isten a jó cselekvésének útján őriz meg minket attól, hogy a bűn elkezdjen rajtunk is uralkodni. Mert miközben az ember törekszik az Úr iránti hűségre, engedelmességre és szeretetre, akkor Őrá figyel, Őrá kell irányoznia szívét, mert különben ezekben kudarcot fog vallani. Ha folyamatosan csak a gonoszra nézünk, akkor elveszük a tekintetünket az Úrról. Még a gonoszt is Istenen keresztül kell látnunk.

Igen ám – mondják többen –, könnyű így felszólítani másokat, hogy ezt meg ezt ne tedd, helyette pedig legyél az Úr gyermeke, aki hitből él, de a valóságban ezek nem könnyű dolgok, hanem nagyon is küzdelmesek a mindennapokban. És ez valóban így is van, Testvérek, küzdelmes, nehéz dolgok ezek. Dávid király maga is megtapasztalta ezt számtalan megpróbáltatás, üldöztetés, hazugság, rágalmas, igazságtalan helyzet közepette. A Kalauz szerint olvastuk, hogy mi minden történt övele is. Mégis, amit ebben a zsoltárban mond, az nem egyszerű humanizmus, nem moralizálás, ami arra szólít fel, hogy légy jó ember, és közben erőt nem tud adni hozzá. Dávid itt nem moralizálva szólít fel, hogy légy jó, hanem az isteni gondviselés útjára mutat rá, amelyen keresztül Isten megőrzi az embert minden nehéz, bűnös, háborús idő közepete is. Isten tudatában van annak, hogy egy egyszerű felszólítás, hogy ne legyél gonosz, hanem inkább hívó, nem elég számunkra a jó cselekvésére, mert nincs meg hozzá az erőnk, akaratunk és képességünk. Mégis felszólít minket erre az Igében, egyrészt azért, hogy leleplezze az indulatainkat: haragot, irigységet, bűnt és mindent, másrészt pedig azért szólít fel, hogy Őhöz térjünk, hogy Őhöz forduljunk erőtlenségünkben erőért, gyengeségünkben bátorságért, céltalanságunkban útmutatásért. Ő képes nekünk olyan életet adni, amelyben az Ő értékrendjét képviseljük, és az Ő útjain járunk. Ő az, aki békességet, szelídséget és nyugalmat tud kimunkálni bennünk még a legnehezebb, embert próbáló időkben is. Ezért fejezi be Dávid ezzel a zsoltárt: „*Az igazak segedelme pedig az Úrtól van; Ő az ő erősségük a háborúság idején. Megvédi őket az Úr, és megszabadítja őket; megszabadítja őket a gonoszoktól, és megsegíti őket, mert Őbenne bíznak*”. Nem egyszerű felszólítás hangzik itt, hogy légy jó, hanem isteni ígérek sokasága, hogy Ő lesz a mi segítségünk, amikor már tehetetlenek vagyunk, Ő lesz erőnk a háborúság idején, amikor minden erőnket felemészti a bűnrel való harc. Ő lesz az, aki megvédi és megszabadítja a legkiszolgáltatottabb helyzetben is az Övéit. Isteni ígérek hangoznak itt el, mivel Ő munkálkodik érted és benned, ezért viszontszeretetből te is tedd a jót, ez ennyit jelent, amit itt Dávid ír. Mit tegyünk tehát, Testvérek? Röviden annyit, hogy küzdjünk a bennünk lévő elé-

gedetlenséggel, bűnnel, törekedjünk az Úrban való bizalomra, engedelmességre, tegyük meg a ránk bízott jót, éljünk az alkalommal, és e közben mindvégig várjuk az Urat türelemmel, hogy megszabadítson, erőt adjon, megsegítsen minket. A kettő nem mond egymásnak ellent: az embernek munkálkodnia kell, és Isten is munkálkodik, és megáldja az ember életét. Krisztus golgotai kereszthalála nem azért történt, hogy nekünk könnyű és kényelmes legyen a földi életünk, hanem azért, hogy Istennel tudjuk életutunkat végig járni, az Ő csodálatos munkájának, a rendelt időben megmutató szabadításának, szeretetének megtapasztalói, meglátói és hirdetői legyünk. Ez folyamatos hitharcot jelent, ugyanakkor örömteli biztatást, hiszen Isten az Ő gyermekeit megsegíti és megszabadítja. Hallgassunk azért az Úr felszólítására: „*Várjad az Urat, őrizd meg az Ő útját; és fölmagasztal téged, hogy örököld a földet; és meglátod, amikor kiirtatnak a gonoszok*”. Isten Szentlelke segítsen minket ilyen hitben megmaradni a különféle megpróbáltatások, nehéz idők közepette is, és biztasson bennünket, hogy az Úrra mutató életet éljünk.

Imádkozzunk!

Urunk, Istenünk, amikor a zsoltárban a gonoszokról olvasunk, könnyen gondolunk másokra, és csak kevésszer jut eszünkbe, hogy mi is így cselekszünk gyakran: Nélküled élünk a szerint a vágyunk szerint, ami még az óemberben munkálkodik és jelenik meg, és az határoz meg bennünket napról napra. Ezért is köszönjük külön azt a kegyelmet, hogy Te ebben a zsoltárban szabadításodat is ígéred, és gyermekeidet, minket bátorítasz arra, hogy küzdjünk elsősorban saját bűneinkkel szemben, de akkor se essünk kétségbe, amikor látjuk a gonoszt szétterjedni, mint széles lombozatú vadfát, mert tudjuk, hogy nem a gonoszság uralkodik ebben a világban, hanem Te vagy uraknak Ura és királyok Királya.

Urunk, erősíts meg minket ebben a hitünkben, és add, hogy ez a hitvallásunk egyben életvitelünk is hadd legyen. Hadd határozzon meg bennünket, mindennapi döntéseinket, cselekedeteinket, személyünket az, aki Te vagy. És ne az, ami a világban vagy éppen az óemberünkben van.

Ezért kérünk Téged, emeld fel szemeinket újból és újból a pillanatnyiról arra, amit készítettél számunkra, abból a fájdalomból és szenvedésből, ami most ránk terhelődik, arra az útra, amelyen vezetni akarsz tovább, hogy észrevegyük, hogy van tovább, ez még nem a vég.

Segíts, Istenünk, valóban Téged követnünk hitben is. Nagyon sokszor nem a cselekedetelnél bukunk el, hanem abban, ami azt megelőzi, hogy mit hiszünk, és mit gondolunk. Ezért kérjük, hogy szívünket kösd a Te Igédhez, ismertesd meg velünk utaidat, akaratodat a leghétköznapibb dolgokkal kapcsolatban is, vezess bennünket szereteteinkkel, családtagjainkkal, gyülekezeti testvéreinkkel való kapcsolatainkban, munkánkban, szabadidőnkben, mindenben, kérünk, Te legyél a meghatározó. Dicsőítünk is Téged azért, mert Te ezt megcselekszed, megígéred, hogy Te fogsz vezetni bennünket, és lábunk előtt a Te Igéd lesz a mi mécsesünk, világosságunk.

Könyörgünk azért is, hogy vezesd így egyházunkat, gyülekezeteinket. Köszönjük Neked, hogy az elmúlt héten a mátészalkai gyülekezetben lelkészünk az evangéliumot hirdethette. Könyörgünk, hogy áldd meg szolgálatukat, igédet, adj újjászületéseket, Hozzád téréseket. Kérünk azért, hogy az ige bennünk is munkálkodjék, segíts, hogy mi is valóban fényvivők hadd lehessünk szereteteink és népünk számára, hogy látva a mi jó cselekedeteinket, Téged dicsőítsenek.

A JÖVŐ A BÉKE EMBERÉÉ!

Könyörgünk magyar népünkért, adj Hozzád térést, ébredést. Segíts a mai választások és szavazások eredményét is Rád bízunk, és amit felelősségül adtál nekünk, azt megtennünk.

Köszönjük Neked, királyok Királya, hogy megígérted, hogy velünk maradsz minden napon. Így kérünk, hogy legyél betegeinkkel kórházi ágyban és otthoni ágyon. Akik megtapasztalják a kiszolgáltatottságot, gyengeséget, erőtleniséget, köszönjük, hogy együttal Lelked által a Benned való erőt, bizalmat is megkaphatják. Kegyelmed szerint adj gyógyulást.

Kérünk gyászolóinkért, akik a múlt héten vagy régebben veszítették el szeretteiket, és ez a veszteségük fáj, Te, a „*minden vigasztalás Istene*” legyél számukra az erő. Könyörgünk azért is, hogy segíts minden bajban lévőnek, megfáradottnak, terheket hordozóknak.

Áldd meg gyermekeinket, családjainkat, fiatalokat, időseket egyaránt, hogy egymás hite által naponként hadd erősödjünk, hadd épüljünk, és ez is legyen célunk itt a gyülekezetben is, hogy „*építse egyik a másikat*”.

Könyörgünk, hogy hadd legyünk készen arra a napra, amikor Te visszajössz az ég felhőin át, vagy magadhoz veszel személyesen bennünket. Köszönjük, hogy ez a zsoltár is bátorít minket abban, hogy a Tied számára örömteli lesz ez a találkozás. Ha bizonytalanok vagyunk még, ha nem vagyunk a Tied, Urunk, kérünk, vonj magadhoz, segíts Hozzád térnünk.

Így segítsd meg mindenben bennünket az előttünk álló napokban, add, hogy a Te gyermekeidként Téged tudjunk dicsőíteni szavainkkal vagy szavak nélkül: tetteinkben, étellel, hogy mindenben Te dicsőíttessél.

Krisztus nevében kérünk, hallgass meg minket!

Ámen.

200. ének

1. Ó, maradj kegyelmeddel Mivelünk, Jézusunk,
Hogy a bűnös világnak Tőribe ne jussunk.
2. Ó, maradj szent igéddel Mivelünk, Megváltónk,
E földi vándorlásban Te légy útmutatónk.
3. Ó, maradj, világosság, Mivelünk fényeddel,
Te vezess a sötétben, Hogy ne tévedjünk el.
4. Ó, maradj áldásoddal Mivelünk, Úr Isten,
Szent kegyelmed áraszd ránk Minden szükséginkben.
5. Ó, maradj oltalmaddal Mivelünk, Hű pajzsunk,
Hogy e világ diadalt Ne vehessen rajtunk.
6. Ó, maradj hűségeddel Mivelünk, szent Isten,
Adj erőt, hogy megálljunk Mindvégig a hitben.